

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudce JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **T. Ch.**, zastoupeného Mgr. Petrem Šmídkem, advokátem, se sídlem Jestřabí 974/1, 460 01 Liberec, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. července 2013, č. j. OD 498/13-3/67.1/13113/St, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, ze dne 30. ledna 2014, č. j. 60 A 7/2013 - 26,

takto:

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Magistrátu města Liberec, odboru dopravy ze dne 10. dubna 2013 č. j. MML125836/12/1575/OD/Br (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) byl žalobce shledán vinným z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. d), § 125c odst. 1 písm. i) bod 3 a § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 4 písm. a) a b), § 5 odst. 1 písm. f), § 18 odst. 2 písm. a) a § 47 odst. 3 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Uvedených přestupků se žalobce dopustil tím, že dne 2. srpna 2012 v 14:03 hodin v Liberci na silnici I. třídy č. 35 ve směru od Prahy na Děčín řídil osobní motorové vozidlo Porsche registrační značky X a při projíždění v úseku v tunelu předjel zprava osobní motorové vozidlo Škoda Octavia registrační značky XY. Po předjetí vozidla Škoda žalobce před toto vozidlo najel a prudce zabrzdil; na uvedené jednání řidič vozidla Škoda nestihl reagovat. Poté došlo ke střetu přední části vozidla Škoda se zadní částí vozidla Porsche a k poškození obou vozidel. Žalobce nejprve zastavil u vozidla Škoda, avšak neprokázal svoji totožnost, nesdělil údaje ke své osobě a k vozidlu, které mělo účast na dopravní nehodě, a poté z místa nehody odjel. Následně se v Šimonovicích odmítl na výzvu policisty podrobit dechové zkoušce ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Za tyto přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 30 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a povinnost uhradit náklady přestupkového řízení ve výši 1000 Kč.

[2] V návěti označeným rozhodnutím žalovaný k odvolání žalobce změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že opravil nesprávně uvedený údaj registrační značky vozidla Porsche a ve zbytku rozhodnutí orgánu prvního stupně potvrdil.

[3] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 16. září 2013 žalobu u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, v níž se domáhal zrušení v návěti označeného rozhodnutí žalovaného.

[4] Rozsudkem ze dne 30. ledna 2014 č. j. 60 A 7/2013-26, který nabyl právní moci dne 3. února 2014 (dále též „napadený rozsudek“), Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci žalobu zamítl.

[5] Proti tomuto rozsudku podal žalobce dne 18. února 2014 prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci kasační stížnost.

[6] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána.

[7] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[8] Podle doručky založené na č. l. 30 spisu krajského soudu byl napadený rozsudek právnímu zástupci stěžovatele doručen do datové schránky v pondělí 3. února 2014. Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti proti tomuto rozsudku bylo pondělí dne 17. února 2014 (srov. k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. září 2003 č. j. 5 Afs 13/2003-58, publikované pod č. 57/2004 Sb. NSS). Jelikož stěžovatel podal kasační stížnost prostřednictvím svého právního zástupce osobně u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci až o den později, tedy v úterý 18. února 2014, stalo se tak po uplynutí lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 poslední věta s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., odmítl jako opožděnou.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu